

Camí verd del Vallès

Actualment encara existeix la possibilitat d'inserir en el Vallès una infraestructura viària per al tràfic no motoritzat capaç de promoure de forma eficaç la mobilitat sostenible d'aquest territori. El tram de via ferroviària en desús d'FGC des de l'escola La Vall fins a l'estació de Bellaterra i la reserva de terrenys del Vial Interpolat entre Bellaterra i Sant Cugat, concedeixen al Vallès una oportunitat única per construir la primera Via Verda de la demarcació de Barcelona. Des de Camí Verd (www.camiverd.org) proposen la construcció d'una Via Verda des del bosc de Ca n'Oriol de Rubí, passant per la zona escolar de Sant Joan, per la Universitat Autònoma de Bellaterra fins a Sant Quirze que han batejat amb el nom de Camí Verd del Vallès.

Una xarxa de transport definida sota els criteris de mobilitat sostenible ha d'incloure la implantació de corredors per bicicletes segurs, ja que es tracta d'un mitjà accessible, flexible, relativament ràpid, sa i ecològic que pot substituir de forma eficaç el vehicle privat en els recorreguts quotidians inferiors als 7 km.

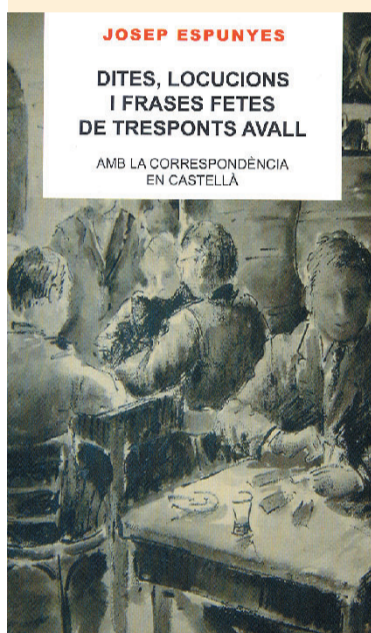
Catalunya només compta amb dues vies verdes, una a la demarcació de Girona, «La Ruta del Ferro», i l'altra al Baix Ebre i la Terra Alta. Aquest projecte proposa crear-ne una de nova a la demarcació de Barcelona, el Camí Verd del Vallès.

La planificació de la mobilitat sostenible comença pensant en els vianants, els ciclistes, els passatgers de transport públic i els distribuïdors de mercaderies. Una vegada estiguin satisfetes les necessitats d'aquests usuaris, es pot preveure la possibilitat d'atendre els conductors de cotxes i l'aparcament.

Ecolingüística de J. Espunyes

Encara calenta, estrenem aquesta gran obra que ens ha confegit, per a gaudi del país, el poeta i assagista alturgellenc Josep Espunyes: *Dites, locucions i frases fetes de Trespunts avall (amb la correspondència en castellà)*, editat per Garsineu a la col·lecció «La Cullereta», un text de capçalera per a tantes i tants que, de grat o per força, dimiteixen de la pròpia llengua per produir, en una mena d'automatisme quasi genètic, la majoria de dites, locucions i frases

fetes en la llengua dels veïns de ponent. Es tracta d'una empresa ingent (més de 5.000 entrades), d'un treball incansable menat durant anys pel Vilard de Peramola, tot trescant arreu i inquirint tothom sobre el patrimoni lingüístic que encara és viu en moltes contrades del país (Trespunts avall), un tresor que tant serveix per a la consulta a tall de diccionari com per a una lectura quasi poètica. «L'escanyament gradual del català pel castellà—manifesta Espunyes—, les onades migratòries i l'arribada de la televisió», són tres elements que coincideixen, i no pas casualment, en un temps històric per esmicolar els girs propis de la llengua catalana, que són substituïts pels de la castellana. El llibre, que us recomanem vivament, és l'obra d'un patriota i d'un ecolingüista que ens rescata un món que semblava irremissiblement perdut, el de la nostra parla més viva, perquè la reciclem i la reutilitzem en profit de la nostra comunicació sobirana i diguem les coses pel seu nom als qui com el llop muden les dents, però no els pensaments («los mismos perros, pero con distintos collares»).

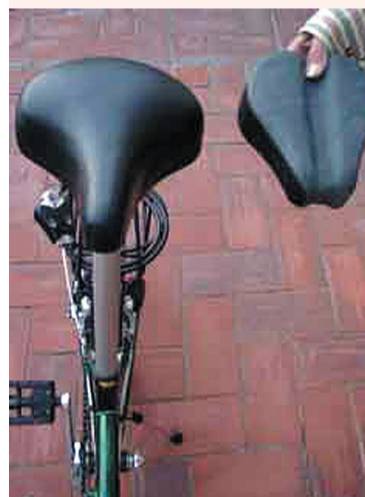
Ecookupes a Escós

El passat mes de maig va ser okupada la casa forestal d'Escós (Soriguera, Pallars Sobirà) la qual és deshabitada de fa 15 anys i és propietat de la Generalitat de Catalunya (DMAH). L'Assemblea d'Okupes del Pallars Sobirà afirma que els motius que els han menat a fer «aquesta acció son diversos: la manca d'habitatge per a joves i de protecció oficial a la zona (gairebé inexistent); l'alt preu de l'habitatge; la manca de pisos de lloguer per a la gent que hi viu tot l'any; l'especulació immobiliària que pateix el Pirineu i tot Catalunya; la manca d'espais públics destinats a associacions, joventut i a la cultura de la comarca; la despreocupació d'ajuntaments, conselleries i govern per la condició del Pirineu, la seva gent i la seva sostenibilitat; la ignorància total cap a altres alternatives, pel fet de no ser rendibles a nivell econòmic; la deprecació del medi i la fauna, per part de constructors, immobiliàries, ajuntaments, govern...», perquè després d'acabar amb altres comarques (Vall d'Aran, Cerdanya i la gran majoria de comarques de la costa) veuen en el Pallars Sobirà un lloc on continuar fent negoci gràcies a l'especulació i els favors polítics... Com a resposta a aquesta condició van decidir actuar, primer alliberant un espai públic en desús des de fa 15 anys, oferint-lo al poble i a les seves associacions. Després, volen fer d'aquest espai un lloc de trobada per al poble i els novinguts que comparteixin experiències diverses i adquireixin els coneixements necessaris per a la seva autonomia (tant col·lectiva com individual), tot portant-hi a terme activitats diverses, que ara per ara seran la reconstrucció de l'habitatge, la creació d'un centre social, d'un hort popular, d'un forn de pa popular, d'una biblioteca i de mecanismes d'autogestió.

Bicicleta amb salut

La Fundació Terra (www.terra.org), entitat dedicada a la sensibilització ambiental i a la promoció de l'ecologia pràctica va presentar en el Bike Show 2006 (7, 8 i 9 d'abril al Palau Sant Jordi de Barcelona) una campanya per posar de relleu la importància d'un ús adequat de la bicicleta així com d'incorporar tecnologies saludables amb l'objectiu d'evitar problemes ossis, musculars i fins i tot fisiològics. En el marc d'aquest esdeveniment es van mostrar dos exemples de bicicleta saludable. Estudis ginecològics en dones ciclistes posen en evidència afeccions en els genitals, s'ha detectat des d'inflamació crònica unilateral del llavi major de la vagina fins a linfodemes. Curiosament, es tractava de dones professionals en les quals la posició del selló de la bicicleta era correcta, vestien malles amb culot i mantenien una òptima higiene perineal. En els ciclistes de sexe masculí són nombrosos els estudis que des de principis

dels anys vuitanta corroboren una forta disminució de la concentració d'oxigen al gland del penis degut a la compressió de les artèries perineals causades pel selló, que a vegades conduïa a trastorns d'erecció i fins i tot a la impotència. L'ús de la bicicleta com un sistema de transport urbà recurrent diàriament entre 5 i 10 km pot ser motiu de noves dolències. Les afeccions en la zona perineal solen ser les més comunes ja que pocs ciclistes coneixen els avenços en el camp de l'ergonomia i la bicicleta. Els sellons isquiònics que permeten que el pes del cos el suportin aquests ossos del coxis són sens dubte els més recomanables. A l'Estat espanyol es compta amb un producte genuí i que es distribueix en altres països creat per l'empresa catalana Duopower.

La Franja contra la tèrmica

Ecologistes en Acció d'Aragó i de Catalunya han enviat una carta oberta a la ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona, en el qual li mostren la seva preocupació per la gran quantitat de projectes industrials contaminants a la zona que hi ha entorn de la població de Mequinença, a la Franja de Ponent. En concret s'hi citen els projectes de centrals tèrmiques de Ballobar, Faió, Riba-roja i Mequinença, aquesta última de lignit (tal com va denunciar en exclusiva USERDA), a més del projecte d'incineradora de residus càrnics a la Granja d'Escarp. Els ecologistes temen que la salut de la població i el futur del citat territori es vegin compromesos per l'acumulació d'actuacions industrials i converteixin la zona en una espècie d'àrea industrial on se situïn empreses amb greus riscos ambientals. Demanen que es promogui una reunió entre els consellers mediambientals de Catalunya i l'Aragó per a tractar la problemàtica ambiental d'una manera coordinada.

Pel que fa al projecte d'incineradora a la Granja d'Escarp, el 14 de maig va ser una jornada modèlica de civisme i compromís del poble pel futur. Gent de totes les edats es va unir per evitar el més greu atemptat a l'Aiguabarreig (www.aiguabarreig.net) i a llurs famí-

lies, la construcció d'una planta incineradora de residus càrnics al bell mig d'aquestes contrades, entre el Baix Segre i el Baix Cinca, ja que 550 veïns van votar en contra de la incineradora davant de només 7 que van dir que sí que la volien. L'Ajuntament haurà de prendre bona nota i no caure en l'errada de voler traïr el poble per tercera vegada.